

POD TRIGLAVOM

Pripoved napisala: SONJA in PRIMOŽ ARTAČ

Gledališka igra za otroke

Dramska upodobitev:
ALEKSANDAR DRAGAR in VERA POPOVIČ
Scenograf in mojster: Tibor Farago
Razsvetljava: Robert Lacko
Galsba: Vladimir Lucić

IGRALCI

NIKOLA MATIJEVIČ:
JAKOB ŠTRUKELJ

JELENA PERNAT:
ANA, Jakobova žena

STEFAN PAVKOVIČ:
JOŽE MRAZ

MAŠA POPOVIČ:
ZIMKA, Jožetova žena

DARIA POPOVIČ:
MARJETKA, Jakobova in Anina hči

LAZAR MOČNIK:
JANEZ, Jakobov in Anin sin

SRDAN PETER:
ŽUPAN

FILIP AVRAM:
ŠTEFAN

VELJKO MATIJEVIČ:
TRGOVEC PRIMOŽ

DUŠAN MOČNIK:
POLICAJ

NIKOLA KERLEČ in MARKO RAĐENOVIČ:
KONJ KLATEŽ

NEMANJA BARJAKTAROV, ŠJAK OGNJEN, ZOJA in GALA ARTAČ ter DUNJA MATIJEVIČ:
VAŠČANI

Premiera bo v LJUDSKEM GLEDALIŠČU TOŠA JOVANOVIČ V ZRENJANINU, dne 31.05.2015 ob 19.00
VSTOP PROST!

VABLJENI!

DRUŠTVO SLOVENCEV PLANIKA v ZRENJANINU.

DRUŠTVO SLOVENCEV PLANIKA

UČENCI DOPOLNILNE ŠOLE SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

TRIGLAV - PRASLOVENSKI BOG

koji je oblačio polja travom i šume lišćem i vladao je plodovima zemlje. Postoji očigledna sličnost između Triglava i Svetovidia. On ima tri glave na kojima su oči i usta povezani povezom. Kao vrhovni bog, on ima i trostruku ulogu božanstva koje obavlja tri funkcije: božanstvo rođenja, božanstvo zagrobnog života, smrti i predaka i božanstvo održanja čovekovog života. Pretpostavlja se da bi to moglo da simbolizuje tri carstva (nebo, zemlju i pakao), a poveze je nosio da ne bi saznao ljudske grehove. Triglav je takođe dobar prorok i prorokuje preko njemu posvećenog crnog konja. Tog konja niko nije smeo da dotakne osim četiri žreca (vrača) koja su ga pazila i jedan je uvek išao za njim. Smatralo se da je Triglav izuzetno naklonjen ljudima. U slovenskim zemljama, mnoge planine i njihovi vrhovi nose ime boga Triglava.

V dolini triglavskih jezer in Komni so nedolgo nazaj bivale vile rojenice, ki so pomagale siromakom v stiskah. One so varovale skriti triglavski zakald v Bogatinu in kdorkoli je prišel v njihovo kraljestvo, so ga odvrnile s poti z grozečimi gibi: s plazovi, nalivi ali točo. Te žene so imele čredo belih koz, ki so se pasle na stenah, ki gledajo proti okoliškim dolinam. Prvi v čredi je bil neranljiv kozel z zlatimi rogov. Pravili so mu Zlatorog. Če ga je strelec zadel, je iz njegove krvi zrastle čudovito zelišče, po imenu triglavska roža. Po zaužitju tega zelišča je Zlatorog v hipu ozdravel.

Le tisti najbolj poučeni pa so vedeli, da Zlatorog svojih rogov ne uporablja samo za postavljanje v svoji čredi. Legenda je trdila, da naj bi rogovje služilo tudi kot ključ do skritega zaklada v gori Bogatin.

Nekega dne je nek trentarski lovec iz napuha in da bi dosegel skriti zaklad ter se postavil pred svojo izvoljenko, streljal na Zlatoroga. Ko ga je zadel, se je žival zatekla do strmih pečin. Lovec mu je sledil in opazil, da se je Zlatorog že naučil zdravilnih zelišč, ki so pognale iz tal prepojenih s z njegovo krvjo. Polna novih moči se je žival pognala proti lovcu in ga pahnila v prepad. Mlado truplo je drugo pomlad naplavila reka Soča. Takrat so iz njegovih rok iztrgali tudi šopek triglavskih rož.

Vile so s svojimi čredami koz dolino triglavskih jezer za vedno zapustile. Kozorog je iz gole jeze z rogov razbrazdal pokrajino in iz visokogorskih travnikov ustvari kamnita melišča. Še danes naj bi se na pobočjih gora poznali sledovi njegovih rogov.

LEGENDA O Zlatorogu

